

L'ombra

Hola, sóc Kevin, tinc 11 anys i visc en Museros. Abans vivia en València, però ens vam canviar de casa, perquè anàvem l'escola a Museros i així no tardàvem 20 minuts en arribar. Ha sigut un bon canvi. De viure en un cinquè pis, tot el dia amunt i avall en l'ascensor, a viure en un casa d'una planta amb jardí i piscina.

Ara tinc una habitació de jocs on tinc un ordinador, una play 5 i molts jocs.

M'encanta jugar als videojocs, quedar amb els amics, jugar als escacs, veure la televisió, passejar al gos i les matemàtiques.

I ara, vos vaig a contar un malson que vaig tindre fa unes setmanes que creia que m'havia despertat però encara estava en el malson.

Eren les 10 en punt de la nit i havia de gitar-me perquè ma mare diu que si no, a l'endemà, no me despertaria, és més, el gos també se'n va a dormir a les 10.

De matí, va sonar el despertador a les 8 en punt com sempre. Em vaig alçar, fregant-me els ulls i havia de vestir-me, desdejunar i anar a l'escola (ara vaig a peu a l'escola, només està a 10 minuts a peu).

A l'eixir de casa vaig saludar a uns amics que anaven en patinet cap a l'escola i anaven més de pressa que jo.

En la porta de ferro d'entrada de l'escola, vaig estar parlant en altres dos sobre les últimes novetats de jocs de l'ordinador com el "Fall Guys", "Fornite" i "Brawl Stars".

Però quan vaig arribar a l'aula, faltaven eixos amics que havia vist abans en el patinet. No li vaig donar importància.

Quan va arribar l'hora del pati, no vaig trobar per cap lloc als xics amb els que havia parlat dels jocs d'ordinador. Ho vaig trobar estrany.

En acabar el pati ja faltava una classe sencera.

Els meus amics deien que estarien en un altre lloc, com l'hortet, o fora de l'escola.

Però vam veure que no, no estaven en cap lloc i ens va donar por.

El meu amic va preguntar si algú l'acompanyava al bany, que li feia respecte, i varen anar 6 al bany per a acompanyar-lo, però no van tornar.

Quan es va acabar el pati, havien desaparegut!

Quan vam pujar a classe no hi havia cap mestre. Açò començava a donar por de bona veritat.

Així, alguns varen intentar escalar les tanques per a eixir de l'escola perquè estaven desapareixent tots. Ens vam quedar a l'aula mirant per la finestra per a veure'ls botar, però no van arribar mai, també van desaparèixer.

Cada vegada quedava menys gent a l'escola. Els que quedàvem dins de la classe vam estar discutint uns 10 minuts per decidir quina era la millor opció, si amagar-se o escapar-se com els altres. No volíem desaparèixer i estàvem molt nerviosos. Alguns, de la angoixa començaren a plorar o a cridar, altres estaven callats, en silenci, pensant que fer, ja que cada vegada que algú eixia de la classe desapareixia.

Finalment, vam decidir escapar-se. Vam obrir la porta i estava tot fosc, com si fora de nit, vam començar a eixir d'un en un, jo era l'últim i quan vaig arribar a la porta, no es veia a ningú. Van desaparèixer tots menys jo.

Em vaig quedar gelat, sense saber què fer, si eixir de l'aula o no.

I, de sobte, estava al mig de l'escola, no hi havia ningú i vaig recórrer el pati uns 10 minuts, no es veia ni una ànima, vaig anar per l'edifici i tampoc hi havia ningú.

Estava a fosques i totalment assoles.

Havia d'eixir de l'escola com fora, vaig anar espaiet cap a la tanca. Volia tornar a provar a escalar les tanques.

En el moment menys esperat, va aparèixer una ombra. La vaig veure! Tot i no haver llum, s'estava apropant, jo corria cap a la tanca, però l'ombra corria més que jo i quan estava ja pujant per ella, l'ombra em va agafar un peu i..... em vaig despertar de veritat.

I ara crec que sí em vaig despertar, no com en el malson.

Havia sonat el despertador a les 8 i havia d'alçar-me per a anar a l'escola.

Ara sí que estaven tots els meus amics i els mestres. Espere no tindre mai eixe malson.

A l'hora del pati, els vaig contar el malson als meus amics i resulta que ells també l'havien tingut.

Serà una coincidència?

